

lidt Kompagnistab med de Herrer i de senere Aar, gav saa ikke noget Svar. Naar derfor de Herrer klage over Tiden, have de nogen Ret deri, men hvor ligger Skylden først og fremmest? Ja, det har jeg nævnt, og det blev ogsaa nævnt i Gaar. Men jeg vil sige til mine ærede Meningsfæller: Hvad mon vi skulle vente efter for paa den Maade at faa mere Tid? Have vi ikke i Aaringer staaet paa samme Maade i Spørgsmaalet om Statsdrift over Esbjerg? Hver eneste Gang, vi have taget dette Spørgsmaal op i Finansudvalget, have vi været nødt til at sige næsten hen i det blaa, at vi sætte den og den Sum ind paa Finanslovsforlaget. Vi have aldrig kunnet faa nogen Minister til at deltage i en indgaaende Behandling af denne Sags Ordning. Er Forholdet endnu det samme? Hvorfor komme vi ikke til noget Resultat? Jo, fordi Ministeren stiller sig bestemt imod Statsdriften. Hvad skulle vi saa naa ved at bide et halvt eller et helt Aar, naar vi have en Minister, som stadig har den samme Anskuelse. Der er et gammelt jydsk Ordsprog, der siger: Den Hund, man skal nøde ud i Skoven, bider ikke mange Dyr. Det vil jeg anvende her. Man kommer ikke længere med en Minister, der skal tvinges til at hjælpe Forslag frem, som han selv er imod, end med den Hund, man skal nøde ud i Skoven. Derfor siger jeg, at hvad det angaar at vente en Tid endnu, have vi allerede prøvet det i mange Aar, og at der nu maa tages kraftig og bestemt fat fra Folketingets Side og hævdes, at man vil frem paa den Vej og have noget gjort. Det kan ikke hjælpe, at man siger, at vi kunne bide et Aar endnu. Forholdene ere sandelig ikke saa gunstige for det danske Landbrug, at vi, naar der er Mulighed for os til at faa noget gennemført paa en rimelig og forstandig Maade, have Tid til at vente dermed. Jeg kan derfor kun være enig i de Udtalelser, som ere fremkomne her i Dag til Fordel for Statsdriften, og disse Udtalelser vil jeg til Slutning lægge ærede Medlemmer paa Sinde. Hvis vi ved denne Afstemning faa et Mindretal for Statsdrift, har denne Sag lidt et saadant Nederlag, at det danske Landbrug nok vil faa det at føle. Sagen er den, at der her er en Kombination til Stede mellem alle Partier i Finansudvalget, og det skulde da være underligt, om der ikke i den Forsamling, som er bleven valgt af den almindelige Valgret, og som særlig repræsenterer de smaa Bønder i Landet, kunde blive vedtaget et Forslag, som forlanger Statsdrift paa denne Route. Hvis dette Forslag lider et Nederlag, ville Følgerne deraf mærkes længe, og

jeg vil derfor med stor Sorg se paa, om vi skulde udsætte det denne Gang igen, efter saa mange andre Gange med vore vrangvillige Indenrigsministre, der sætte sig derimod. Jeg tror ikke, at det vil være praktisk at udsætte det, vi ville kun komme til at staa til næste Aar, hvor vi nu staa, og jeg skal derfor anbefale, at dette Endringsforslag maa finde Flertal i dette Ting.

Meergaard: Jeg skal blot gøre et Par afsluttende Bemærkninger. Jeg skylder først den højtærede Minister at udvikle min Opfattelse angaaende Bropengene, da jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg ikke har omtalt dem tidligere. Jeg fastholder ganske bestemt min Opfattelse af Bropengene som en Subvention. Dampstibsselskabet slipper nemlig for at betale Bropenge, hvilket alle andre Afsejere maa gøre, uden at derfor de gennemgaaende Fragter, hvori Bropengene ere inkluderede, blive nedsatte med et tilsvarende Beløb. Jeg henholder mig i den Henseende til en Råde, som jeg tror maa være overbevisende for den højtærede Minister, nemlig til den af det forenede Dampstibsselskab udgivne Pjece: Det forenede Dampstibsselskab og Esbjerg — Parkstorrouten, hvori Selskabet selv regner Refusionen for Bropengene sammen med Subventionen. Det siger, at den Subvention, Selskabet faar, er 50,000 Kr. plus Refusionen af Bropengene: 65,000 Kr. Derimod vil det ikke regne de 75,000 Kr. for Fragtnedsættelser med. Jeg har saaledes det forenede Dampstibsselskab selv med mig i denne Betragtning. — Det ærede Medlem for Ringbøbing (S. C. Christensen) udtalte, hvad den ærede sidste Taler ogsaa fremhævede, at vi ikke havde Erfaring nok. Det er jo et Argument, man altid vil kunne komme med. Tror det ærede Medlem for Ringbøbing ikke, at der til næste Aar med temmelig stor Sæthed af Modstanderne af et lignende Forslag som dette, vil kunne ansøres omtrent lige saa gode Grunde, som han i Dag anførte for, at visse Ting endnu skulde undersøges, klares og ventes paa? Det kan man nemlig altid. Paa den Maade vil man kunne faa ethvert Forslag ned. Jeg henpegede ogsaa paa, at det ny Skib skal sættes i Vandet 1ste Juli, og at der da vilde kunne gøres Erfaringer, enten det nu kommer til at gaa over Esbjerg eller i en anden Route, hvilke Erfaringer man vil kunne drage sig til Nytte ved Bestillingen af de nye Skibe. For øvrigt tror jeg nok, at den højtærede Minister overdriver noget i sine Udtalelser om, at denne Skibstype skulde være saa ganske ny og uprøvet. Man staar ikke saa ganske blot og bar for